

2. Kui vastus esimesele küsimusele on eitav ja tuleb analüüsida, kas asjaolud on tingitud sündmustest, mis on omased asjaomase lennuettevõtja tavapärasele tegevusele ning mis oma olemuse või päritolu tõttu kuuluvad tema tegeliku kontrolli alla, siis kas Euroopa Kohtu praktika teatavate tehniliste osade puuduste enneaegse ilmumise kohta on kohaldatav niisuguses olukorras, nagu esineb käesolevas asjas, kus ei tootja ega lennuettevõtja ei teadnud lennu tühistamise ajal, millist laadi on kõnealuse uue lennukitüübi defekt ja kuidas seda on võimalik kõrvaldada?

(¹) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. veebruari 2004. aasta määrus (EÜ) nr 261/2004, millega kehtestatakse ühiseeskirjad reisijatele lennureisist mahajätmise korral ning lendude tühistamise või pikaajalise hilinemise eest antava hüvitise ja abi kohta ning tunnistatakse kehtetuks määrus (EMÜ) nr 295/91 (ELT L 46, lk 1; ELT eriväljaanne 07/08, lk 10).

5. juulil 2023 esitatud hagi – Euroopa Komisjon versus Slovaki Vabariik

(Kohtuasi C-412/23)

(2023/C 314/10)

Kohtumenetluse keel: slovaki

Pooled

Hageja: Euroopa Komisjon (esindajad: G. Gattinara ja R. Lindenthal)

Kostja: Slovaki Vabariik

Hageja nõuded

- tuvastada, et kuna Slovaki Vabariik jättis järjepidevalt aastatel 2015, 2016 ja 2017 ning alates 2018. aastast tagamata, et tervishoiuteenuseid osutavad avalik-õiguslikud isikud tasuksid võlgnevused oma tarnijate ees hiljemalt 60 kalendripäeva jooksul ja kuna niisugune olukord jätkus, on Slovaki Vabariik rikkunud kohustusi, mis tulenevad direktiivist 2011/7 hilinenud maksmisega võitlemise kohta äritehingute puhul (¹), eelkõige selle direktiivi artikli 4 lõikest 3 ja artikli 4 lõike 4 punktist b;
- mõista kohtukulud välja Slovaki Vabariigilt.

Väited ja peamised argumendid

Slovaki Vabariik oleks vastavalt direktiivi 2011/7 artikli 4 lõikele 3 pidanud tagama, et selliste äritehingute puhul, kus võlgnik on riigiasutus, ei ületa tähtaeg, mil nimetatud asutusel tuleb ettevõtjatega tehtavates tehingutes makse teha, 30 kalendripäeva alates selles sättest loetletud asjaolude asetleidmisest. Lisaks sätestab nimetatud direktiivi artikli 4 lõike 4 punkt b, et Slovaki Vabariigis võib tervishoiuteenuseid osutavate avalik-õiguslike isikute puhul seda tähtaega pikendada kuni 60 kalendripäevani.

Ent Slovaki Vabariik ei taganud tervishoiuteenuseid osutavate avalik-õiguslike isikute puhul niisugustes äritehingutes, milles need asutused on võlgnikud, et maksetähtaeg ei ületa 60 kalendripäeva.

Avalike haiglate äritehingute võlgnevuste keskmist maksetähtaega puudutavatest andmetest nähtub, et aastatel 2015, 2016, 2017 ja alates 2018. aastast kuni käesoleva hagiavalduse esitamiseni on Slovaki Vabariik järjepidevalt rikkunud direktiivi artikli 4 lõiget 3 ja artikli 4 lõike 4 punkti b.

(¹) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. veebruari 2011. aasta direktiiv 2011/7/EL hilinenud maksmisega võitlemise kohta äritehingute puhul (ELT 2011, L 48, lk 1).